

Mohammad Al-Baradei

L'excap de l'OIEA demostra coratge a l'anunciar, al retornar al seu Egipte natal després d'una exitosa carrera internacional que inclou l'obtenció del Nobel de la pau, que lluitarà per democratitzar el seu país.

Teófilo Serrano

El president de Renfe pot presentar un bon balanç genèric del funcionament de l'AVE entre Barcelona i Madrid quan es compleixin dos anys de l'estrena d'aquesta infraestructura de transports.

Pere Navarro

El responsable de la Direcció General de Trànsit ha reaccionat amb sentit comú a l'admetre i aplaudir la sentència d'un jutge que revoca que les infraccions en bici restin punts del carnet de conduir.

Tiger Woods

El golfista es podia haver estalviat el sensibler espectacle de demanar públicament i per televisió perdó per les infidelitats a la seva dona, i convertir una circumstància privada en un espectacle.

José Antonio Varela

El director de l'Ertzaintza no va prendre les mesures suficients per posar fi amb promptitud i eficàcia als incidents a San Mamés durant el partit europeu entre l' Athletic de Bilbao i l'Anderlecht.

ONCE > 19 FEBRER
46.270 **Sèrie:** 097
BOLOTO > 19 FEB.
7-19-26-27-35-44
C: 4 **R:** 9
TRIO > 19 FEBRER
615
EUROMILIONS
> 19 FEBRER
12-31-37-38-43 **E:** 2-3
SUPER 10 > 19 FEB.
02-03-04-05-06-09-15-
18-20-35-37-43-44-45-
53-55-56-61-62-64 **D:** 37
PÀGINA 36

ELS CANDIDATS A CATALÀ DE L'ANY

Josep Guardiola

ENTRENADOR DEL BARÇA

«Els votaria a tots menys a mi. S'ho mereixen més»

JOAN CORTADELLAS

JOAN DOMÈNECH

–¿Com assumeix la candidatura per ser elegit Català de l'Any?

–Amb agraïment. Tinc la sort d'estar al Barça en un gran any en què hem conquistat sis títols. Tot això s'aglutina en mi, en una persona, però els èxits han sigut fruit del treball de moltíssima gent, és conseqüència també de pertànyer a una institució com el Barça. Tots els nominats són professionals de prestigi en tots els àmbits. Més que jo.

–Van conquistar sis títols consecutius. I s'ha parlat de fita, proesa, gesta, i altres qualificatius. ¿Quin utilitzaria vostè?

–Va ser un gran any. Vam patir poques lesions, la gent va respondre en moments clau, vam ser molt competitius durant tota la temporada...

–¿En qui es podria personificar, si no, l'èxit del Barça? ¿Quins mèrits creu que ha contret vostè?

–No ho sé. Em sembla que tot va lligat al treball, que, insisteixo, és obra de molts. Però hi ha gent millor que jo: gent que parla millor, que és més humil, que és més bona persona que jo, i que fa una tasca a la societat més important que la meua. M'han nominat perquè he guanyat sis títols, res més.

–¿No es creu que mereixi el premi?

–Li donaria el vot a qualsevol dels altres nou aspirants. A tots menys a mi. Tots s'ho mereixen més que jo. Al cap i a la fi, la meua tasca pertany a l'àmbit lúdic. És esport. És el Barça. Però hi ha l'oncòleg Josep Baselga; el doctor Broggi, que ja ha fet 100 anys i només cal repassar la seva trajectòria a la vida; hi ha El Cellar de Can Roca; el Tricicle, amb 30 anys de carrera al darrere. Jo fa quatre dies que estic en això. Hem guanyat títols, sí, però no els he guanyat jo sol. El que passa és que surto molt als diaris i tinc notorietat per ser l'entrenador del Barça, i no en tenen persones més importants que jo.

–¿Creu que els sis títols van alleujar, en part, la gent en un any difícil amb la crisi econòmica?

–Tant com això, no. Potser els culers vam estar més animats, però a les persones que no tenen feina o que tenen problemes per arribar a final de mes els triomfs del Barça no els consolen. Qui ho passa malament, ho passa malament. El més primordial és trobar solucions per als que estan en aquesta situació. El premi al Català de l'Any se li hauria de donar a qui ens doni una recepta perquè millori la vida de la gent. ¡El Català del segle s'hauria d'atorgar a qui ens tregui de la crisi!

–¿Entén que se'l valora també pel seu comportament, pel seu estil, més enllà dels títols?

–Si no hagués guanyat, no estaria

Un èxit històric

Josep Guardiola (Santpedor, 1971) és el gran artífex del Barça de les sis copes. En la seva primera temporada, va aconseguir un èxit mai assolit per cap equip. Però el tècnic defuig qualsevol protagonisme, fins al punt de no concedir entrevistes individuals. Atenent a la voluntat de l'entrenador, EL PERIÓDICO li va formular aquestes preguntes en la roda de premsa d'ahir.

entre els nominats. En el món de l'esport has de donar rendiment. Parlen els números. Si guanyes, tot es mira amb bons ulls. Però els altres nominats, siguis metge, investigador, cuiner, escriptor, tenen el reconeixement social no per l'èxit puntual, sinó per una trajectòria professional impressionant. Sense la sort de comptar amb futbolistes que valen un imperi i d'haver estat elegit per entrenar el Barça, no estaria entre ells.

–¿De què se sent especialment orgullós de la seva etapa al Barça?

–L'orgull més gran és ser entrenador del Barça. De tenir al meu càrrec

uns futbolistes fantàstics que sempre ho donen tot per guanyar. Hauria de pensar si hi ha hagut algun partit en què algun no s'hagi esforçat i no en recordo cap.

–Sempre agraeix l'esforç dels jugadors. ¿No creu que amb aquesta virtut, com l'honestetat, per exemple, ja s'hi hauria de comptar?

–Sí, però a vegades això no passa. A vegades no ens esforcem del tot, no ens entreguem del tot i ens agafem a les excuses. Per mi és la qualitat més important, i la vull ressaltar. I si no s'esforcen, ells saben que els denunciaré en públic.

–¿Quant d'esforç i quant de talent necessita per triomfar?

–Primer de tot és l'esforç. Va per davant del talent, tot i que els dos aspectes són importants. El talent el tens, però un dia concret et falla; l'esforç és quotidià: a cada entrenament, a cada partit... Són dos aspectes vitals.

–¿Quines són les qüestions més difícils d'abordar per a vostè? ¿Les tecnicotàctiques o les referides a la conducció humana del grup?

–Procurem fer tot el que calgui sense donar més importància a un aspecte que a un altre. Tot va unit.

–Després d'un 2009 perfecte, ¿com es motiva la plantilla perquè segueixi avançant?

–L'any passat va ser l'excepció. Hi ha reptes meravellosos, com revalidar la Lliga i defensar la Champions. ≡

DEMÀ:
ESTOPA

MAD
confidencial

Oposició inesperada

Un dia després del fatigós debat de dimecres, el president Zapatero es va regalar un bany de satisfacció. En un acte de la Confederació Empresarial Espanyola de l'Economia Social (Cepes), va anunciar una nova llei per al sector i a la sortida es va aturar a xerrar amablement amb una noia en cadira de rodes que s'havia esforçat per saludar-lo.

–¿Què tal, president?

–Avui, feliç. Sense oposició

–va dir ell-. A veure si podem superar aquest moment de dificultats –va dir animat.

–L'important no és dir-ho, sinó actuar –va respondre la noia amb somriure angelical.

Després, la noia feia broma: «¿No ho trobava a faltar? ¡Doncs au, oposició!»

ROSA MARÍA SÁNCHEZ

BCN
confidencial

Neutralitat olímpica

El Comitè Olímpic Espanyol (COE) i el Consell Superior d'Esports (CSD) estan fent tot el possible per transmetre una imatge d'exquísida neutralitat en la batalla de precandidatures espanyoles (Barcelona i Saragossa, en tots dos casos amb els Pirineus) que volen optar a organitzar els Jocs d'hivern del 2022. El president del COE, Alejandro Blanco, es va entrevistar a Vancouver expressament al seu homòleg del COI, Jacques Rogge, per demanar-li acreditacions per a l'expedició de Saragossa que viatjarà al Canadà, perquè la de Barcelona ja les havia aconseguit pels contactes que tenia com a ciutat olímpica que ha estat. Rogge va accedir a donar un tracte igualitari.

JOAN CARLES ARMENGOL